

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta filozofická

Katedra blízkovýchodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(Posudek vedoucího práce)

Práci předložil(a) student(ka): Jiří Duba

Název práce: Historie města Šafšáwan v 15. až 17. století

Vedoucí práce: Mgr. Ivan Ramadan, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn): Cílem předložené bakalářské práce bylo zjistit, jak se marocké město Šafšáwan vyvíjelo mezi 15.-17. stoletím z hlediska politického, sociálního, ale i architektonického. Cíl práce byl naplněn částečně.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Předložená bakalářská práce *Historie města Šafšáwan v 15. až 17. století* patří mezi náročnější na zpracování, neboť bylo potřeba nastudovat historická fakta a poznatky z relevantních zdrojů, což se ne vždy autorovi podařilo. Z hlediska důvěryhodnosti informací, zvláště z období mezi 15. a 17. stoletím, je potřeba užít pestřejší škály odborných zdrojů a vyvarovat se publikací jako např. *The Rough Guide to Morocco*. V úvodních kapitole práce, vzhledem ke stanovenému cíli, by měl být naznačen historicko-sociální kontext období předcházejícího založení města Šafšáwan, nikoliv kapitola „*Jak vypadá Šafšáwan dnes*“ s obecnými informacemi neodborného rázu, které se pro účely této práce jeví jako nepodstatné. V závěrečné kapitole, zabývající se architekturou uvedeného města by bylo vhodné nejprve podrobněji přiblížit některé charakteristiky arabsko-islámské urbánní architektury, a posléze představit specifika Šafšáwanu jak z hlediska architektonického, tak i z hlediska sociálně-náboženského a ekonomického využití jednotlivých lokalit. Kapitulu *Následný život příštích generací ve městě Šafšáwan* by bylo možno v práci postrádat, neboť obsahuje některé nevhodně vyjádřené, či nepodložené soudy. Přílohy vhodně doplňují téma, avšak autor jich mohl do práce zařadit více.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Za velkou slabinu práce lze považovat její jazykovou stránku, která výrazně snižuje výsledné hodnocení. Často se vyskytuje nesprávná stylistika, nedokončená slova, či nepřesné vyjadřování.

Např. Na s. 27 : „*Obecně se na životě budoucích generací odráží především neustálý tlak z křesťanského Španělska a zároveň neutuchající spory mezi představiteli islámu a judaismu, který zajisté byl století od století někdy silnější, někdy slabší, ale nikdy zcela neumřel, protože trvá dodnes.*“, či „*Nutnost izolace z důvodu silné víry se pod tlakem moderní civilizace rozplynula.*“ Nelze také užívat v kontextu 15. století vyjádření „*převažující národnostní typ*“ (s.28). Na s. 8 je nevhodně formulovaná věta: „*Jelikož Šafšáwan byl v jejich državě, i ten se dostal pod jejich moc.*“ Místy v práci chybějí čárky oddělující věty (např. s.3). Je potřeba se rovněž vyvarovat neodborného vyjadřování, např. na s. 1 „*První kapitola se zabývá lehkým představením města v současnosti.*“, či na s. 15.-16.: „*Ali si ale uměl koupit vděčnost.*“ apod. Citace a odkazy na literaturu nejsou provedeny pečlivě, jako největší nedostatek se jeví užití zdroje *Die Welt des Islams: Zeitschrift für die Entwicklungsgeschichte des Islam, besonders in der Gegenwart*.4. Berlin: Deutsche Gesellschaft für Islamkunde, 1943, odborného časopisu, ze kterého autor čerpá zejména mezi kapitolami 3.1.-3.3., přičemž v práci nejsou uvedeni autoři studie, W. Hoenerbach a J. Kolenda, ani název studie samotný: *Šefšāwen (Xauen): Geschichte und Topographie einer marokkanischen Stadt*. (dostupné na Jstor.org) Odkazy na další autory a práce, např. MOULIÉRAS, Auguste. *Le maroc inconnu, či ZAYĀNĪ, Abū al-Qāsim ibn Aḥmad. Le Maroc de 1631 a 1812*, jsou pak převzaté z výše zmíněné studie. Rovněž např. zdroj *Encyclopaedia Britannica* na s. 9 není uveden v seznamu literatury. Transkripce arabských výrazů a jmen by se měla držet klíče zvoleného v úvodu práce. Grafická úprava práce odpovídá normě, kapitoly jsou (s výše uvedenými výhradami) členěny přehledně. Přílohy jsou standardní kvality, vhodné by bylo užit více příloh.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce *Historie města Šafšáwan v 15. až 17. století* poskytuje čtenáři některé zajímavé informace z hlediska politicko-sociálního vývoje této lokality v severozápadním Maroku. Způsob zpracování tématu autorem je však nedůsledný a bylo by vhodné pečlivěji zvážit zařazení některých kapitol i přesto, že v hlavní části práce se Jiří Duba věnuje analýze zvoleného tématu. Jako slabinu předloženého textu lze spatřovat práci se zdroji, kdy autor čerpal z omezeného množství publikací (viz 3. Formální úprava), neuvádí kompletní informace o zdrojích, případně nezařazuje publikace do seznamu literatury. Jazyková stránka předložené práce, jak již bylo zmíněno výše, snižuje výrazně její kvalitu. Při promyšlenější strukturaci zkoumané problematiky a pečlivějším provedení jazykové a formální stránky mohl Jiří Duba jistě předložit hodnotnější text. Problematické jsou i některé nepodložené soudy, či vyjádření, např. Na s. 19 nelze s jistotou tvrdit, že asketičtí súfisté sehráli v historii Šafšáwanu zápornou úlohu tím, že se stavěli proti sa[°]dijské a a[°]lawitské šlechtě. Soužití muslimů a židů, zvláště mezi 15.-18. stoletím na území dnešního Maroka (s.27) pak nelze charakterizovat jako neutuchající spor, panující dodnes. Na s. 11-12 se nachází tvrzení: „*Abu Bakr, strýc proroka Muhammada, měl podle všeho syna Mašiše a Yunuse, ten druhý působil na dvoře ve Fezu a byl uctíván i v Šafšáwanu.*“ Z islámské historie jsou jako synové chalífy Abú Bakra as-Siddíqa známí: a[°]Abdulláh ibn Abí Bakr, a[°]Abdurrahmán ibn Abí Bakr a Muhammad ibn Abí Bakr. Dcera a[°]Ajša, jedna z

manželek Proroka Muhammada, byla pak dcerou chalífy Abú Bakra as-Siddíqa, tudíž chalífa Abú Bakr as-Siddíq byl tchánem a tzv. sahábím Proroka. V práci je také historický vývoj zkoumané lokality představen jako střídající se křivka rozkvětu a náhlého pádu Šafšáwanu do doby „temna“, což je ukázka internalistického, dnes již překonaného přístupu k výkladu dějin. Období temna, či „naprosté izolace“ regionu lze stěží považovat za pravděpodobné. Způsob, jakým autor zvolené téma po jazykové a formální stránce zpracoval je problematický, přesto předložená práce, zabývající se historickým vývojem Šafšáwanu v 15.-17. století přináší pro české odborné prostředí některá zajímavá fakta.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Nemám otázek

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

dobře- nedoporučuji k obhajobě

Datum: 25.5.2016

Podpis:

Mgr. Ivan Ramadan, Ph.D.

Pozn.: Při nedostatku místa použijte příložený list.